

[Kim Behnke]

lem borgerens ønsker og de mennesker, der udfører de konkrete handlinger, er ikke bare en meget lang vej, det er en for lang vej. Det er det, der efter vor mening er galt, og det er dér, man kunne opnå nogle fordele ved at lade tingene foregå i privat regi, fordi kommunikationsvejen her vil være væsentlig kortere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Kontanthjælp til hjemmeboende unge under 23 år).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 8/5 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jan Petersen (S):

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne give tilslutning til forslaget. Det er ganske få bemærkninger, jeg skal ledsage det med. Det er jo en følgelov efter den aftale, vi har indgået med bl.a. regeringen om Statens Uddannelsesstøtte. Jeg skal derfor alene føje til, at vi vil godt have belyst enkelte spørgsmål i udvalgsarbejdet, nemlig hvorledes den angivne sats skal reguleres i fremtiden for det her foreslåede faste tillæg.

Per Tærshøl (KF):

Dette lovforslag er en konsekvens af SU-forliget, som er blevet indgået for nylig.

I sin tid blev laveste kontanthjælpssats for unge hjemmeboende under 23 år sat ned, så den svarede til stipendiesatsen. Den blev sat ned, fordi den højere kontanthjælpssats ikke skulle animere de unge til at gå på passiv hjælp frem for at tage en uddannelse. Det Konservative Folkeparti gik ind for, at kontanthjælpssatsen og stipendiesatsen følges ad af ovennævnte grund.

SU-forliget medfører en nedsættelse af laveste stipendiesats med 91 kr. Nogle af vore forligspartnere ville ikke acceptere en tilsvarende

nedsættelse af kontanthjælpssatsen. Det Konservative Folkeparti havde helst set, at de to satser fortsat skulle være ens, men vi er med i forliget og kan derfor stemme for det lille kunstgreb, som denne lovændring jo er. Vi anser beløbet for så lille, at det ikke reelt har betydning for de unges valg af tilværelse, men vi vil på den anden side kæmpe for, at forskellen ikke bliver større.

Eva Kjer Hansen (V):

Dette forslag er jo en konsekvens af de aftaler, der er indgået om ændringer af SU-regler. Vi synes i Venstre, at vi er nået frem til en god aftale om ændringen af SU-reglerne og ser derfor forslaget som en nødvendig konsekvens af de ændringer, der skal ske på det andet område.

Vi synes dog, at det er et godt princip, at vi er nået frem til reglerne, der har været gældende siden 1. april 1989, om, at det skulle være de samme satser på SU-området som for unge under 23 år på kontanthjælp. Det er lidt ærgerligt, at vi skal fravige dette princip, men vi må se det som en konsekvens af de aftaler, man er blevet enig om.

Vi glæder os så stadig væk over, at de to satser bliver reguleret i forhold til hinanden, og vi kan sagtens leve med, at der er en forskel på 91 kr., så i Venstre bakker vi helt klart op om dette forslag.

Tommy Dinesen (SF):

Da mit partis ordfører, fru Hanne Thanning Jacobsen, ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort meddele, at vi vil tilslutte os forslaget, som det foreligger.

Tom Behnke (FP):

Presselogen er jo tømt på dette tidspunkt. Det kan være, at det er derfor, det går så stærkt. Men det vil jeg ikke lade mig genere af.

Fremskridtspartiet mener for det første ikke, at det skal være et standardbeløb, som man bare udbetaler til de unge. Tildelingen af penge fra det offentlige skal ske på baggrund af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, når vi taler om kontanthjælp. Pengene skal tildeles efter husstandsindkomst og efter transskriterier, således at det kun er de nødlidende, der kan modtage hjælp fra det offentlige. Til gengæld vil skatterne kunne nedsættes, og det er jo en

[Tom Behnke]

fordel. Ved en sådan ordning vil beløbene til de enkelte både kunne gå op og ned, hvilket er det mest hensigtsmæssige, for så får den enkelte det, som han/hun har brug for.

Sampilsproblemerne er også et aspekt, som jeg mener vi skal kigge på i denne anledning. Hvis den unge kan få mere ud af at gå derhjemme uden at lave noget end den, der er i gang med en uddannelse, hvor mange vil så påbegynde en uddannelse? Dette lovforslag er ikke ligefrem med til at animere folk til at gå i gang med en uddannelse; sagen er, at kontanthjælpsmodtagere efter dette forslag vil gå ned i løn, hvis de påbegynder en uddannelse.

Endvidere vil jeg stille spørgsmål til, hvorfor man tror, at studerende kan klare sig for mindre end en hjemmeboende på kontanthjælp. Hvad er det for udgifter, en kontanthjælpsmodtager har, som en studerende ikke har? Jeg tror tværtimod, at en studerende har større og flere udgifter end den hjemmeboende og hjemmegående kontanthjælpsmodtager.

Endvidere vil jeg gerne stille spørgsmål til forslagsstilleren om de 91 kr., der nævnes i lovforslaget og i bemærkningerne, mens der derimod i den skriftlige fremsættelse tales om 131 kr. i tillæg for kontanthjælpsmodtagere, der er hjemmeboende. Der er en forskel, som jeg synes vi skal have gjort rede for, så vi ved, om det er 91 kr. eller det er 131 kr., vi taler om.

Skulle nogen nu være i tvivl efter dette indlæg, så stemmer Fremskridtspartiet imod dette forslag, som jeg vil betegne som samfundsskadeligt, ungdomsfremtidsfjendsk og uddannelsesfrastødende. Så er det jo spændende, når nu vi skal til at trykke på knapperne, hvor mange andre partier der er så helhedsorienterede, at de stemmer sammen med Fremskridtspartiet og stemmer nej til forslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Den fik ellers ikke for lidt fra Fremskridtspartiets ordfører. Dette er en del af et bredt forlig, som Det Radikale Venstre står bag, og jeg skal derfor bare sige ja til forslaget.

Glønborg (KRF):

Det gør Kristeligt Folkeparti også.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder. (Ophævelse af 35 pct.-reglen og af sammenkædningsreglerne).

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.

(Fremsat 30/4 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Den gældende § 11, stk. 1, i lov om mægling i arbejdsstridigheder – det er det, der populært kaldes for forligsmandsloven – blev i sin tid gennemført efter opfordring fra LO og DA. Forslaget blev i øvrigt anbefalet af Statens Forligsinstitution. Både § 11, stk. 1, og § 12 i den gældende lov afspejler altså parternes ønske og beskytter herudover samfundsinteresser mod konflikter iværksat af en relativt snæver gruppe af de berørte medlemmer.

Hvis parterne er enige om, at tiden er løbet fra de gældende regler, vil jeg naturligvis se positivt på eventuelle ændringsforslag. Mig bekendt har arbejdsmarkedets parter dog endnu ikke udtrykt noget ønske herom, og jeg må på den baggrund afvise det fremsatte forslag.

Poul Erik Dyrland (S):

Hver gang en overenskomstsituation er afsluttet, har forligsmandslovens 35 pct.-regel været diskuteret. Også ved afslutningen af de netop overståede overenskomstforhandlinger er debatten om berettigelsen af at have en 35 pct.-regel igen blusset op. I Socialdemokratiet er vi af den opfattelse, at det er på tide, at der bliver gjort noget ved 35 pct.-reglen. 35 pct.-reglen er udemokratisk i vor moderne tidsalder; det optimale må være, at det er ja- og nejstemmerne, der tæller, når parterne på arbejds-